Dijous 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,20-28): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I quan veureu Jerusalem encerclada pels exèrcits, sapigueu aleshores que ha arribat la seva desolació. Llavors els qui siguin a la Judea, que fugin a les muntanyes (...). Jerusalem serà trepitjada pels gentils fins que es compleixin els temps de les nacions.

I hi haurà grans senyals en el sol, la lluna i les estrelles (...), perquè les potències dels cels trontollaran. I aleshores veuran el Fill de l'home que ve en un núvol, amb gran poder i glòria (...)».

Profecia i apocalíptica al "Discurs Escatològic"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui analitzem aquest discurs entreteixit amb paraules de l'Antic Testament (en particular del "Llibre de Daniel"). Jesús parla del futur amb antigues paraules profètiques, però imprimint-los un sentit nou i més profund. Allò nou és que la figura del "Fill de l'home" (profetitzada per Daniel) és aquí tot parlant-nos en present.

Les paraules apocalíptiques d'antany adquireixen un "tarannà personalista": al seu centre hi entra la persona de Jesucrist. El vertader "esdeveniment" és la Persona que, malgrat el transcurs del temps, segueix essent realment present. Bo i centrant les imatges còsmiques en una Persona actualment present i coneguda, el context còsmic esdevé quelcom secundari i la qüestió cronològica perd importància: en el desenvolupament de les coses físicament mesurables, la Persona "és" ("roman"), i la Seva Paraula és més real i duradora que tot l'univers material.

—Aquesta relativització del que és còsmic, o millor, la seva concentració en allò personal, es manifesta en què "el cel i la terra passaran, les meves paraules no passaran": els elements còsmics passen, mentre que la Paraula de Jesús és el veritable "firmament" sota el qual l'home pot romandre.